

مرحله اول: با عقل عادی و به دور از عناوین پیچیده، حکمتها را بخوانیم.

مرحله دوم: وقتی با این عقل وارد شویم، می بینیم که در زندگی روزمره و عادی ما، چیزهایی که نباید در آنها دخالت کنیم خیلی بیشتر، جدی تر، اساسی تر، مهم تر و حساس تر هستند از چیزهایی که باید در آنها دخالت کنیم.

مرحله سوم: چیزهایی که قلب و روح ما را پر کرده اند همین چیزهای زاید هستند. اگر به آنها توجه نکنیم، جهشهای بزرگی در زندگی مادی و معنوی ما رخ خواهد داد.

مرحله چهارم: مصائب و دعواهای اجتماعی، سر و صدای زیادی دارند. ارزش و هویت و حقیقت در این بوقهای تبلیغاتی نیست. هنر این است که ذهن ما از این صداها راحت و آزاد باشد.

مرحله چهارم:

مصائب و دعواهای اجتماعی سر و صداها را زیاد می‌کنند. ارزش و هویت و حقیقت در این بوقهای تبلیغاتی نیست. هنر این است که ذهن ما از این صداها راحت و آزاد باشد.

خلاصه انسان مسیری را برای خود تعیین کند. هر کاری که از دستش بر می آید (در حد ظرفیت خود) را انجام دهد، ما بقی باطل است و خود را درگیر نکند.